

Iz Št. Vida poleg Ljubljane na sv. Janeza Krstnika dan. — Danes dopoldne ob 8. uri je bil pogreb prečastitega našega fajmoštra gospoda

Blaža Potočnika,

ki je po precej dolgi bolezni v 74. letu svoje starosti in v 50. letu svojega duhovskega stanú 20. dne t. m. umrl. Velika črna zastava z visocega stolpa je oznanovala vsacemu skozi Št. Vid potujočemu, da cela fara žaluje po svojem ljubljencu, ki jej je 39 let dušni oče bil. Sprevod, prav veliki procesiji podoben, je šel na levo in desno po veliki cesti Šentviški, peljan od prečastitega gosp. stolnega dekana Zupana, dveh gospodov kanonikov in čez 30 duhovnih gospodov, ki so od blizo in daleč prišli zadnje čast skazat ranjcemu. Farmani sami so ga nesli in mu svetili. Na čelu spreveda ste bili zastavi narodne čitalnice ljubljanske (rajnki je bil predsednik čitalnice Šentviške) in katoliškega društva ljubljanskega (rajnki je bil ud temu društvu) obe s pripetim florom, za kterima so šli gospodje pevci ljubljanske čitalnice, ki so mu nagrobnico peli, in odbor katoliškega društva. Na tragi so ležali lični venci „mattice“ slovenske, čitalnice in dramatičnega društva. Neštevilna množica njegovih farmanov je spremljala slovesni sprevod, pa tudi iz družih krajev je privrelo mnogo ljudstva, iz Ljubljane bili so pričujoči predsedniki vseh narodnih društev in veliko število družih njegovih prijateljev in častiteljev. V cerkvi so kaj lepo govorili gosp. stolni dekan o mnogostranskem blagoneenem življenji rajnega, veliko sv. mašo pa so služili gosp. kanonik Kramar. Po končanem vsem cerkvenem opravilu so truplo položili v kapelico, kjer počiva zdaj svojim farmanom nepozabljivi dušni pastir, za slovensko slovstvo mnogozasluženi rodoljub, ki ga domovina šteje med svoje najzvestejše sinove. Naj omenimo vsem, ki so našega Potočnika poznali, da ga dobrovoljni humor tudi na smrtni postelji ni zapustil. Poslednje njegovo slovstveno delo pa je bil astronomični del za „Pratiko“ prihodnjega leta 1873., kterega je malo pred smrtjo dovršil, napisavši „Pratiki“ na čelo sledeče „vošilo za novo leto 1873“, ki je poslednja njegova pesmica in z malo besedicami dobra slika današnjih dni:

Naj bežijo dolge reve,

Bog razjasni temne dneve!

Večni mu spomin!